

een andere, die ook de zaal in haar lengte bestrijkt, en van waar gij een blik op 't geheel kunt werpen.

Betoverend gezigt. Een zaal, ter lengte van 120 bij een breedte van 33 voet; de kap, welke haar overdekt, is tot aan de hanebalken zichtbaar gelaten; hoewel rijk en sierlijk met paneel-, snij- en schilderwerk voorzien, is haar zamenstelling in al haar onderdeelen ligt na te gaan, schoon zij eerst op een hoogte van 20 voet uit den vloer der zaal een aanvang neemt. In de zijmuren zijn op regelmatige afstanden getoogde drielichtvensters aangebragt, waarvan de bogen op zuilen rusten met fraaije teerlingkapiteelen, welke sleutelvormige deklijsten dragen. Balken, wanden, dakbeschieting, alles is met rijk verguld of beschilderd beeldhouw- of snijwerk versierd, grootsche vormen, stoute figuren, rijke kleurenpracht, een droom in steen, in hout en verwen, een Arabische nachtvertelling door een magtigen toovenaar verwerkelijkt met beitel en penseel. Na den eersten overstelpenden indruk vestigde ik mijn blik op den noordelijken gevelmuur: boven de vorstelijke estrade, de *Brücke*, twee treden boven den grond verheven, zag ik in grootsche afmetingen Landgraaf Herman I, aan zijn regterzijde den h. Lodewijk, met een engel, die hem de kroon brengt, links Elizabeth, met de passiebloemen en de folterwerktuigen van den Heer, door lijden zegpralend over list en verleiding, hier door sprekende symbolen aangeduid. *Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum* (mijn ziele dorstte naar den sterken God die leeft) las ik daar: het smachten der ziele naar God en de bereidvaardigheid om het vergankelijke leven op te offeren voor de eeuwige heilgoederen worden hier verheerlijkt: wie zijn leven haat, zal zijn leven behouden, predikt die wand.

De zuidelijke gevel, zei de grijze, is niet minder uw aandacht waardig, daar hebt gij Karel den Groote, stamvader der Landgraven . . .

— Karel de Groote hun stamvader?